מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לפני כבוד חברי הוועדה: **ערר** 2079-21
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
גרמן פייקין, רו"ח - חבר

העוררת: **נופים בנגב בע"מ, ח.פ** 511344772
באמצעות ציון כהן

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

<u>החלטה</u>

1. העוררת היא חברה העוסקת בעבודות גינון, ומספקת שירותים לרשויות מקומיות וכן במסגרת פרויקטים נוספים.

2. העוררת הגישה בקשה למענק בעד תקופת הזכאות מאי-יוני 2020, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **חוק התוכנית לסיוע כלכלי**). בקשת העוררת למענק נדחתה, ועל החלטה זו הגישה העוררת השגה.

3. המשיבה דחתה את ההשגה, וקבעה בהחלטה כי מחודש אוגוסט 2019 חלה ירידה חדה בהכנסות העוררת. המשיבה הזכירה בהחלטה לקוחות ספציפיים שהפעילות עימם הופסקה בסוף שנת 2019 – עיריית באר שבע, קרית יהודית, וישפרו – וציינה כי ישנם לקוחות נוספים. כמו כן ציינה המשיבה כי מספר העובדים שהעסיקה החברה ירד במהלך שנת 2019 מ-167 ל-109 עובדים מחודש אוגוסט ואילך. כמו כן ערכה המשיבה השוואה בין ההכנסות בחודשים ינואר-פברואר 2020 לבין ההכנסות בתקופה המקבילה בשנת 2019, ונמצא כי חלה ירידת מחזורים לפני התפשטות הנגיף. על רקע זה, ערכה המשיבה חישוב חלופי של מחזור ההכנסות בתקופת הבסיס לפי תקופה שלאחר ירידת המחזורים – על פי ממוצע ההכנסות מחודש אוגוסט 2019 עד פברואר 2020. בחישוב זה, נמצא כי לא קיימת ירידת מחזורים בשיעור הנדרש לפי החוק.

4. מכאן הערר שבפנינו.

טענות העוררת

5. העוררת לא חלקה על כך שחלה ירידה בהכנסותיה בשנת 2019, ואולם ביקשה להציע דרך חישוב שונה לקביעת מחזור הבסיס.

6. העוררת הבהירה כי הירידה אכן נובעת מהפסקת התקשרות הקבועה שהייתה לה עם עיריית באר שבע, ועמדה על המועדים הספציפיים הופסקה בפועל העבודה בכל אחד מאזורי הפעילות. מנגד, הצביעה העוררת על התקשרויות קבועות אחרות שבהם החלה לאחר מכן, במהלך שנת 2019 – חוזה עם עירית נתיבות, וכן חוזה עם חברת אביב סטולר, שבמסגרתו היא שימשה כקבלן משנה באחזקת שטחי גינון בעיריית באר שבע. לטענת העוררת, התקשרויות אלו הניבו לה הכנסות נוספות ומיתנו את ירידת המחזורים שחלה במהלך שנת 2019. העוררת ציינה מהו מחזור ההכנסות החודשי בכל אחת מההתקשרויות הקבועות, והציעה לערוך את החישוב החלופי לפי "מחזור בסיס מותאם", דהיינו מחזור הבסיס, בניכוי ההתקשרויות שהופסקו ובתוספת ההתקשרויות שנוספו מאוחר יותר. לפי התחשיב שהציגה העוררת חלה ירידת מחזורים בשיעור של 55.7% ונמצא שהיא זכאית למענק, גם אם נמוך יותר מכפי שהתבקש מלכתחילה.

7. לבקשת הוועדה, מסרה העוררת מסמכים נוספים, ובכלל זה גיליון אלקטרוני הכולל פילוח של הכנסותיה בשנים 2018-2021 מכל אחת מההתקשרויות הקבועות, לצד פירוט ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים (להלן – **גיליון הכנסות**).

8. המשיבה התייחסה בקצרה לטענת העוררת וקבעה כי מכתב הערר ניתן להבין שלא מתקיים קשר סיבתי, שכן העוררת מודה כי הירידה בפעילות קוזזה רק בחלקה. לטענת המשיבה, די בכך שהעוררת הפסיקה את ההתקשרות עם עיריית באר שבע כדי לנתק את הקשר הסיבתי.

9. בדיון שהתקיים באמצעים טכנולוגיים עמדנו על השינויים במרכיבים השונים בהכנסות העוררת כפי שהם עולים מגיליון ההכנסות, ועל כך נעמוד בהרחבה להלן. למען הסדר הטוב, יצוין כי הובהר בדיון שלקוחות נוספים שהוזכרו בהחלטה בהשגה כלקוחות שהפעילות עימם הופסקה בשנת 2019 הם לקוחות מזדמנים בלבד, ולפיכך הוסכם כי השינוי הרלוונטי בהקשר זה הוא בהתקשרות עם עיריית באר שבע.

דיון והכרעה

10. לאחר ששמענו את טענות הצדדים ובחנו לעומק את מרכיבים ההכנסה של העוררת כפי שהם עולים מגיליון ההכנסות, באנו לכלל מסקנה שדין הערר להידחות. מצאנו כי אמנם

חלה ירידה בהכנסות העוררת, ואולם הירידה אינה בשיעור של 40% כנדרש בחוק לתקופה זו.

רקע נורמטיבי – דרישת הקשר הסיבתי

11. חוק התוכנית לסיוע כלכלי מורה על מתן מענקים לעסקים שנפגעו בתקופת ההתפשטות של נגיף הקורונה, וזאת מתוך מטרה לסייע לעסקים שנפגעו כתוצאה מהתפשטות הנגיף. סיוע זה הוא חלק משורת מהלכים שנועדו לשמר ככל הניתן על שרידותו של המגזר העסקי, תחת המגבלות שנקבעו, ובתוך כך לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בצמיחה ובמשק בכללותו.

12. בהתאם לחוק, התנאי הבסיסי למתן המענק הוא כי חלה בעסק ירידת מחזורים, בהשוואה בין תקופת הזכאות לבין החודשים המקבילים בשנת 2019, בשיעור שנקבע, ובענייננו – 40%. עם זאת, המענק יינתן רק אם "**ירידת מחזור העסקאות בתקופת המענק נגרמה כתוצאה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף** covid-19", כלומר – רק אם קיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה (ראו סעיף 8(3) לחוק).

13. בהחלטת הממשלה ובחוק לא נקבע כי עוסק המבקש מענק מחויב להוכיח את הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. על רקע הפגיעה הכלכלית הנרחבת שנבעה מהתפשטות הנגיף, ביקשה הממשלה לפשט את הליכי מתן המענק, ולא העמידה בפני מבקשי המענק דרישה להצגת מסמכים או ראיות אחרות המוכיחות את קיומו של הקשר הסיבתי. כפי שנקבע בעבר בהקשר זה, ניתן לומר כי יש מעין הנחת מוצא עובדתית לפיה במקום שקיימת ירידת מחזורים, קיים גם קשר סיבתי להתפשטות נגיף הקורונה. יחד עם זאת, במקרים שבהם רשות המסים מצביעה על ממצאים עובדתיים מהימנים המעמידים בספק את קיומו של קשר סיבתי, נטל ההוכחה מוטל על העוסק, ועליו להבהיר את הקשר בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה (ראו עמ"נ 27710-06-21 **ב.ג בטחון הצפון אבטחת מוסדות, לווי טיולים ומתן שירותי רפואה נ' רשות המסים בישראל** (ניתן ביום 3.1.2022; להלן – **עניין ב.ג בטחון**), פיסקה 53 להחלטה).

14. בעניין ב.ג בטחון ובפסיקות קודמות של ועדות הערר הוזכרו ממצאים שונים שהוכרו ככאלו שמעבירים את לעורר הנטל הראייתי להוכחת קיומו של הקשר הסיבתי. בין היתר נקבע כי העורר נדרש להוכיח את הסיבה לירידת המחזורים כאשר חלה ירידה בהיקף ההכנסות שלו עוד לפני משבר הקורונה (**עניין ב.ג בטחון**, פיסקה 53 להחלטה; וראו לדוגמה ערר 1101-21 **זידאן מוחמד נ' רשות המסים** (ניתן ביום 5.5.2021), ערר 1133-21 **מאסטר ביף בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 19.5.2021), ערר 1088-21 **ש. שג רפאלו (ניהול מותג) נ' רשות המסים** (ניתן ביום 3.6.2021), ערר 1887-21 **וולו מדיה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 11.11.2021)), או ירידה בהיקף הפרויקטים שלו (ערר 1059-21 **א.ש.ת עבודות קבלנות בניה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 12.8.2021)), כמו גם במצבים נוספים (לפירוט אודות

הנסיבות המצדיקות העברת הנטל לעורר, ראו ערר 21-1740 **דורון אוסט נ' רשות המסים** (ניתן ביום 21.12.2021); להלן – **עניין דורון אוסט**). כמו כן, עמדו ועדות הערר בעבר על ההשלכות של מחזורי הכנסות תנודתיים, ונקבע כי ככלל, במקרים כאלו יש הצדקה לחשב את ההכנסות בתקופת הבסיס לפי ממוצע ההכנסות השנתי (ראו ערר 21-1277 **נורט' סטאר טכנולוגיות בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 14.10.2021)).

15. במקרה של ירידת מחזורים שחלה לפני נגיף הקורונה, הכלל הרווח הוא כי ייערך חישוב של מחזור הכנסות חלופי לתקופת הבסיס, לפי ממוצע ההכנסות שהיו לעסק בתקופה שלאחר הירידה. ההנחה היא שחישוב זה מנטרל את השינויים שחלו בפעילות העסק לפני תקופת הקורונה. עם זאת, איננו סבורים שיש מקום לשלול תחשיבים חלופיים, אם הם מנטרלים בצורה מהימנה את השינויים שחלו בעסק.

16. כפי שנראה להלן, החישוב החלופי שערכה העוררת לוקה בשתי שגיאות משמעותיות – הן בדרך החישוב שהוצעה לנטרול השינויים שחלו בהתקשרויות הקבועות, והן במרכיבי ההכנסה שנבחנו על ידי העוררת.

התחשיב החלופי המוצע - נטרול השינויים בהתקשרויות הקבועות

17. התחשיב החלופי שהציעה נועד להביא בחשבון את ההשפעה הכלכלית המדויקת של הפסקת ההתקשרות עם עיריית באר שבע, בד בבד עם ההתקשרויות הנוספות. ניתן להבין את ההיגיון של התחשיב החלופי – ניתן לערוך מניפולציה חישובית שתשקף מה היו מחזורי ההכנסות בתקופת הבסיס, אילו השינויים שנערכו במהלך 2019 היו נערכים עוד קודם לכן. לכן יש להפחית ממחזור ההכנסות את ההכנסות שהגיעו בגין העבודה מול עיריית באר שבע, ולהוסיף למחזור ההכנסות את ההכנסות מהתקשרויות חדשות (התקשרויות עם עיריית ועם חברת אביב סטולר).

18. השגיאה הראשונה שנפלה בחישוב שערכה העוררת היא בדרך שבה נקטה כדי לחשב את השינויים. העוררת ציינה כי העבודה עבור עיריית באר שבע הופסקה בתום 5 חודשים (ובאחד מהאזורים – בתוך 3 חודשים), ולכן הפחיתה מההכנסות ה-5 החודשים הראשונים את ההכנסות הקבועות מעיריית באר שבע. עם זאת, עיון בגיליון ההכנסות מעיד כי היו לעוררת הכנסות מעיריית באר שבע בכל ה-7 החודשים הראשונים של השנה, כלומר – חלק מההכנסות התקבלו לאחר שהופסקה העבודה. חישוב המחזור המותאם אינו מדויק אם הוא אינו מנטרל את כל ההכנסות שהתקבלו מעיריית באר שבע – הדרך לעשות כן היא באמצעות נטרול מלא של כל ההכנסות שהתקבלו בפועל מעיריית באר שבע בתקופה זו. שגיאה דומה נפלה בחישוב שערכה העוררת לצד החיובי (ההכנסות מהחוזים החדשים הוספו רק לחודשים ינואר עד מאי, הגם שההכנסות בפועל משני החוזים הרלוונטים

התקבלו רק בחודש ספטמבר ואילך) – ואולם כיוון שהסכום שיש להפחית הוא גבוה יותר, שגיאה זו פעלה לטובת העוררת, ויש לתקן את החישוב שנערך על ידה.

19. לעמדת הוועדה, כדי לחשב את המחזור המותאם, יש להפחית ממחזור הבסיס את ההכנסות שהיו לעוררת בפועל בתקופת הבסיס מעיריית באר שבע (סכום שהתקבל אך לא היה צפוי לחזור על עצמו), ולהוסיף את ההכנסות הצפויות מהפרויקטים אביב סטולר ונתיבות (סכום שלא התקבל באותה תקופה אך התווסף להכנסותיה החודשיות בהמשך). את מרכיב ההכנסה מהפרויקטים שהתווספו ניתן לחשב על פי ממוצע ההכנסות הדו-חודשי שהיה לעוררת מפרויקטים אלו בפועל בשנת 2019 (סכום גבוה מהסכום שציינה העוררת בחישוביה). לפי חישוב שערכה הוועדה, "המחזור המותאם" צריך להיות נמוך בכ-863 אלף ש״ח מהמחזור שהיה לעוררת בתקופת הבסיס בפועל (בשונה מהנתון שאותו ציינה העוררת).

מרכיבי ההכנסות של העוררת

20. אולם בתחשיב שערכה העוררת נפלה שגיאה נוספת, יסודית יותר. העוררת הבהירה כי ההכנסות שלה מבוססות על מרכיב קבוע של התקשרויות עם רשויות מקומיות לאחזקת גינות, וכן על מרכיב משתנה של פרויקטים חד פעמיים של הקמת גינות. עיון בגיליון ההכנסות מלמד כי ההכנסות מהתקשרויות קבועות הן אכן יחסית יציבות (כמובן למעט השינוי שנובע מהפסקת ההתקשרות עם עיריית באר שבע ומהתקשרויות חדשות שבא במקומה). לעומת זאת, בפרויקטים החד פעמיים ישנה תנודתיות רבה ושינויים של ממש מחודש לחודש. התחשיב שביקשה העוררת לערוך מנטרל את השינויים שחלו בהתקשרויות הקבועות, במרכיב הקבוע בלבד, ואולם העוררת התעלמה מהשינויים שחלו בפרויקטים החד פעמיים, היינו – במרכיב המשתנה.

21. בחודשים מאי-יוני 2019 עמדו ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים על 1.874 מיליון ₪ ואילו בחודשים מאי-יוני 2020 עמדו הכנסות אלו על 392.7 אלף ₪ בלבד. מספרית, אכן מדובר בפער עצום, ואולם עיון בנתונים אלו בחודשים אחרים בגיליון ההכנסות מגלה כי הכנסות אלו בתקופת הבסיס ובתקופת הזכאות הן חריגות, לשני הכיוונים, ולמעשה – אלו נתוני ההכנסות הדו חודשיים הקיצוניים ביותר בשנים 2018-2020: בחודש מאי-יוני 2019 חל המחזור הדו חודשי הגבוה ביותר מפרויקטים חד פעמיים, ואילו בחודש מאי-יוני 2020 חל שפל שלא היה כדוגמתו.

22. ברור כי לא ניתן להשוות את הנתון הזה לנתון המקביל בשנת 2019 – מדובר בנתון קיצוני החורג במידה רבה מהממוצע הרלוונטי. הירידה בתקופת הזכאות מעידה אמנם על כך שהפרויקטים החד פעמיים נפגעו עקב הקורונה, אך תקופת הבסיס אינה מהווה נקודת ייחוס נכונה.

23. משמעות הדברים היא כי יישום התחשיב החלופי שהציעה העוררת, מצריך התאמה נוספת – יש צורך לערוך "התאמה" גם במרכיב ההכנסה מפרויקטים חד פעמיים. ההכנסה בחודשים מאי-יוני 2019 מפרויקטים אלו היא חריגה ביותר, ולא ניתן היה לצפות שהיא תחזור על עצמה בתקופת הזכאות. כפי שהובהר לעיל, במקרה של תנודתיות דרך המלך לנרמול הנתונים הוא באמצעות עריכת ממוצע, וכך יש לעשות גם בענייננו.

24. בשלב זה, עשויה להתעורר שאלה משנית – מהי תקופת הייחוס שבה יחושב ממוצע, ולצורך כך נדרש עיון נוסף בגיליון ההכנסות. כפי שציינו לעיל, ההכנסות של העוררת מפרויקטים חד פעמיים הן תנודתיות, אך גם דפוסי התנודתיות אינם אחידים. בשנת 2018 ממוצע ההכנסות של העוררת מפרויקטים אלו הוא כ-1.07 מיליון ₪ בחודשיים, ואילו בשנת 2019, הממוצע עומד על כ-1.22 מיליון ₪ בחודשיים. עוד ניתן לראות כי בשנת 2019 יש הבדל בין המחצית הראשונה של השנה, שבה ממוצע הכנסות אלו עמד על כ-1.528 מיליון ₪ בחודשיים, לבין המחצית השנה, שבה הממוצע עמד על כ-914 אלף ש״ח בחודשיים – ההכנסות מפרויקטים אלו נחתכו כמעט בחצי במהלך 2019. טווח האפשרויות לקביעת נתוני הבסיס לעניין ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים נע אפוא בין שלוש אפשרויות – (א) ממוצע ההכנסות הללו במחצית השניה של 2019, המעיד על ההכנסות בתקופה שקדמה להתפשטות הנגיף - 914 אלף ש״ח לחודשיים בלבד; (ב) ממוצע הכנסות אלו בשנת 2018 (שנה שבה לא חלו בה שינויים יוצאי דופן) – 1.07 מיליון ₪ לחודשיים; (ג) ממוצע הכנסות אלו בשנת 2019 כולה – 1.22 מיליון ₪ לחודשיים (הגם שייתכן שממוצע זה מושפע מהכנסות חריגות בתחילת השנה).

25. עם זאת, כפי שהבהרנו בדיון, גם לפי החישוב המיטיבי מנקודת מבטה של העוררת – חישוב המבוסס על ממוצע ההכנסות מפרויקטים בשנת 2019 – לא חלה בהכנסותיה ירידת מחזורים בשיעור של 40%, כנדרש לפי החוק. ההתאמה הנדרשת בשל נרמול ההכנסות מפרויקטים מחייבת הפחתה נוספת של כ-653 אלף ₪ לכל הפחות (נתון המחושב לפי הפער בין ההכנסות שהיו לעוררת בפועל מפרויקטים חד פעמיים בתקופת הבסיס לבין ההכנסות בחישוב הממוצע המיטיב). נתון זה משקף את הפער שבין ההכנסות שהיו לעוררת בפועל בתקופת הבסיס מפרויקטים אלו לבין ממוצע ההכנסות, המשקף את הציפיה הסבירה שהייתה לה (מתוך הנחה מיטיבה כאמור).

26. תוצאת הדברים היא כי מכלול ההתאמות הנדרש במחזור ההכנסות של העוררת בתקופת הבסיס, גם לפי החישוב המיטיב, דורש הפחתה של 1.516 מיליון ש״ח מההכנסות שהיו לה בפועל. הכנסותיה של העוררת אכן ירדו, גם בהשוואה לתקופת הבסיס המותאמת, אולם ירידת המחזורים של העוררת היא בשיעור של כ-32%, והיא אינה עולה לכדי השיעור הנדרש לפי החוק.

תחשיב נוסף שהוצע על ידי העוררת

27. לאחר הדיון, ומבלי שנתבקשה לכך, הגישה העוררת לעיון הוועדה תחשיב נוסף המבוסס כביכול על הנתונים שהתבררו בדיון. בהמשך לתחשיב שהובהר לעיל, מבקשת העוררת לבודד את ירידת המחזורים במרכיב הפרויקטים החד פעמיים, שאכן נבעה מנגיף הקורונה – ירידה שאותה ניתן למדוד לפי הפער בין ההכנסות הרגילות מפרויקטים אלו לבין ההכנסות בפועל בתקופת הזכאות. העוררת התבססה על אפשרות החישוב המיטיבה שהוזכרה לעיל, ולפיה ירידת המחזורים בפרויקטים החד פעמיים היא בסכום של כ-828 אלף ₪. לשיטת העוררת, ניתן להפחית סכום זה ממחזור הבסיס כפי שחושב על ידי המשיבה – העומד על 2.036 מיליון ₪ , ומכאן ניתן להסיק כי קיימת ירידת מחזורים בשיעור של 40.69%.

28. תחשיב זה אינו הגיוני שכן הוא מערב בין שיטות חישוב שונות באופן לא עקבי. שיטת החישוב שהציעה המשיבה היא לקבוע את מחזור הבסיס לפי ההכנסות מחודש אוגוסט 2019 ואילך (מבלי לערוך בחינה של השינויים בכל אחד ממרכיבי ההכנסה השונים), ואילו ירידת המחזורים בפרויקטים החד פעמיים שצוינה לעיל, שאותה מבקשת העוררת להשוות לנתון זה, חושבה על פי השוואה לממוצע הכנסות אלו שנת 2019 בכללותה. אין צורך להבהיר כי מבחינה לוגית, לא ניתן לערוך השוואה בין נתונים מתקופות שונות. אם העוררת מבקשת לקבוע את תקופת הבסיס לפי החישוב של המשיבה, שמתייחס לחודש אוגוסט 2019 ואילך, גם את הירידה בפרויקטים החד פעמיים יש לחשב על פי השוואה לממוצע בתקופה זו. כפי שציינו לעיל, בתקופה זו חלה ממילא נסיגה בהיקף ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים, ואילו היינו מחשבים את הירידה בפרויקטים החד פעמיים באופן הזה, ממילא התוצאה הייתה זהה לתוצאה שאליה הגיעה המשיבה.

29. כאמור לעיל, היינו מוכנים לנקוט בחישוב המיטיב, לפיו הירידה במרכיב ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים, תיבחן בהשוואה לנתון הממוצע השנתי של הכנסות אלו – תקופה שבה ההכנסה הייתה גבוה יותר. אולם לא ניתן לגזור את תחשיב ירידת המחזורים מהחישוב המיטיב הזה, ו"להדביק" אותו על מחזור הבסיס הנמוך שחושב על ידי המשיבה. מדובר בחישוב לא קוהרנטי, המערבב בין תקופות בסיס שונות, והוא אינו יכול לשקף את ירידת המחזורים של העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

סיכום והערות אחרונות

30. אין חולק כי הכנסותיה של העוררת נפגעו בשל התפשטות נגיף הקורונה. העיון שערכנו בגיליון ההכנסות של העוררת מלמד כי אפיק ההכנסות שנפגע הוא ההכנסות מפרויקטים חד פעמיים, בעוד הכנסותיה מהתקשרויות קבועות נותרו, ככלל, יציבות.

31. הצדדים לא נחלקו על כך שחלה ירידת המחזורים מוקדמת, שנבעה משינוי בהיקף ההכנסות מהתקשרויות קבועות. התחשיב שערכה המשיבה, הוא התחשיב המקובל בנסיבות של ירידת מחזורים מוקדמת, הוא מביא בחשבון את ההכנסות של העוררת בתקופה שלאחר השינוי.

32. מלכתחילה, יכולנו להסתפק בתחשיב שערכה המשיבה, שעל פניו ממילא עומד במתחם הסבירות. כיוון שהעוררת הציעה לערוך תחשיב מדויק יותר, שמביא בחשבון את מרכיבי ההכנסה הספציפיים, ביקשנו לבחון אם יש בו כדי לסייע לזכאותה של העוררת, ואולם מצאנו כי העוררת ערכה את התחשיב המוצע על ידה באופן שגוי. למעשה, התחשיב שערכה העוררת הצמיח לה זכאות למענק רק בגלל נתון חריג של הכנסה מפרויקטים חד פעמיים בשנת 2019, הכנסה גבוהה וחריגה שבוודאי לא הייתה צפויה לחזור על עצמה. כפי שהובהר לעיל, הגם שחלה ירידה מסוימת בהכנסות העוררת, מצאנו שהיא אינה זכאית למענק לפי כל תחשיב חליפי, גם אם הוא ייערך על בסיס מיטיב (ובלבד שתהא הגדרה קבועה לתקופת הבסיס).

33. החלטנו אפוא לדחות את הערר, מכל הטעמים המפורטים לעיל. בהתחשב באופי ההליך ובהשתלשלות העניינים בערר – אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, כ״ב אדר א' תשפ״ב, 23/02/2022, בהעדר הצדדים.

2079-21

ערן עסיס, עו״ד
יו״ר הועדה

גרמן פייקין, רו״ח
נציג ציבור